

Jak rozmawiać o Izraelu

Boża obietnica

I w ten sposób będzie zbawiony cały Izrael, jak napisano: Przyjdzie z Syjonu wybawiciel i odwróci bezbożność od Jakuba – Rzym. 11:26.

Wiele z prorocstw mówi o odrodzeniu Izraela (być może jest to jedyny temat częściej wspominany niż prorocтва o Mesjaszu, Chrystusie). Chrześcijanie mogą mieć pokusę myślenia, że prorocтва źle mówiące o Izraelu stosują się do Żydów, a prorocтва dobre stosują się do Chrześcijan, którzy będą korzystać z opisywanych w nich błogosławieństw w niebie. Jak zatem zrozumieć prorocтва, które mówią o dobrych i złych rzeczach w tym samym kontekście? Jak zastosować geograficzne opisy ziemi obiecanej Abrahamowi do realiów nieba? Jeśli taka „teologia zastąpienia” byłaby prawidłowa, można postawić pytanie, dlaczego Izrael wraca do swej ziemi, a zorganizowane chrześcijaństwo jest w zaniku?

Ziemia obiecana

Bóg obiecał Abrahamowi: „Podnieś oczy swoje i spojrzysz z miejsca, na którym jesteś, na północ i na południe, na wschód i na zachód, bo całą tę ziemię, którą widzisz, dam tobie i potomstwu twemu na wieki, i rozmnożę potomstwo twoje jak proch ziemi, tak że jeśli kto zdoła policzyć proch ziemi, również potomstwo twoje będzie mogło być policzone. Wstań i przejdź ten kraj wzdłuż i w szerz, bo tobie go dam” (1 Moj. 13:14-17); „w dniu tym zawarł Pan przymierze z Abramem, mówiąc: Potomstwu twemu daję tę ziemię, od rzeki egipskiej aż do wielkiej rzeki Eufrat: Kenitów i Kenizytów, i Kadmonitów, i Chetytów, i Peryzytów, i Refaitów, i Amorytów, i Kananejczyków, i Girgazytów, i Jebuzytów” (1 Moj. 15:18-21). Szczepan przemawiający przed radą, przypominał: „Bóg chwały ukazał się ojcu naszemu Abrahamowi, gdy był w Mezopotamii, zanim zamieszkał w Haranie, i rzekł do niego: Opuść ziemię swoją i rodzinę swoją, i idź do ziemi, którą ci wskażę. Wtedy wyszedł z ziemi chaldejskiej i zamieszkał w Haranie. A stamtąd, gdy umarł jego ojciec, przesiedlił go do tej ziemi, w której wy teraz mieszkacie; i nie dał mu w niej w posiadanie ani piędzi ziemi, lecz obiecał, że da ją jemu w posiadanie i jego potomstwu, chociaż jeszcze nie miał dziecięcia” (Dz. Ap. 7:2-5). Bóg obiecał Abrahamowi ziemię po której wędrował, jednak umarł on zanim objął ją na własność. Aby zatem Abraham mógł ją odziedziczyć, musi najpierw powstać z martwych.

Bóg powtórzył obietnicę o ziemi Izaakowi a potem Jakubowi (1 Moj. 26:3, 28:13-14). Jehowa opisał granice tego obiecanego kraju Mojżeszowi: Kadesz-Barnea i rzeka Egiptu (prawdopodobnie Wadi el-Arish) na południu, wielkie morze (Morze Śródziemne) na zachodzie, wejście do Chamat (nowożytne Hamah, w Syrii), choć nie wydaje się, żeby chodziło tu o samo miasto, na północy; morze Kinneret (Morze Galilejskie), w tym rzeka Jordan i Morze Słone (Morze Martwe) na wschodzie (4 Moj. 34:1-15).

Do tej ziemi obiecanej zostały dodane ziemie Cheszonu i Baszan, po wschodniej stronie rzeki Jordan, ze względu na wojowniczość mieszkańców tych ziem (5 Moj. 2).

Tak dokładny opis granic geograficznych, z wymienieniem charakterystycznych zbiorników wodnych jak również miast, w oczywisty sposób sugeruje, że ziemia obiecana leży na Ziemi. Ponadto wydaje się równie oczywiste, że planeta Ziemia nie może zostać zniszczona, skoro ziemia ta została obiecana nasieniu Abrahama „na zawsze”.

Mojżesz prorokował o nieposłuszeństwie

Mojżesz zapowiedział Izraelitom, że będą żyć w dostatku jeżeli tylko słuchać będą nakazów i poleceń Boga; w przeciwnym razie, miało ich dotknąć przekleństwo (5 Moj. 28:1-14, 15-68). Wskazał również, że po jego śmierci Izrael będzie regularnie okazywał nieposłuszeństwo, w wyniku czego „rozproszy cię Pan pomiędzy wszystkie ludy od krańca po kraniec ziemi” (5 Moj. 28:64). Mimo to, po pewnym czasie „przywróci Pan, Bóg twój, twoich jeńców i zmiłuje się nad tobą, i zgromadzi cię z powrotem ze wszystkich ludów, gdzie cię rozproszył Pan, Bóg twój” (5 Moj. 30:3). W ten sposób opisane zostały zarówno niewierność Izraela, jak i jego późniejsze rozproszenie (diaspora) oraz powrót do ziemi ojców.

Grzech Izraela opisany został w Piśmie Świętym. Jedynym sposobem aby dostrzec jakiegokolwiek dobro w tym narodzie to spoglądać na niego w kontekście innych ludów. W ten sposób można dostrzec, kto jest faktycznie wierny: „Gdyż ja Pan nie odmieniam się, przetoż wy, synowie Jakóbowi! nie jesteście zniszczeni” (Mal. 3:6).

„Lecz teraz – tak mówi Pan – który cię stworzył, Jakubie, i który cię ukształtował, Izraelu: Nie bój się, bo cię wykupiłem, nazwałem cię twoim imieniem – moim jesteś! (...) Wy jesteście moimi świadkami mówi Pan – i moimi sługami, których wybrałem, abyście poznali i

wierzyli mi, i zrozumieci, że to Ja jestem, że przede mną Boga nie stworzono i po mnie się go nie stworzy. (...) A jednak nie wzywałeś mnie, Jakubie, ani z powodu mnie się nie trudziłeś, Izraelu. (...) Ja, jedynie Ja, mogę przez wzgląd na siebie zmazać twoje przestępstwa i twoich grzechów nie wspomnę. (...) Twoi książęta znieważyli moją świętość, Dlatego Jakuba obłożyłem klątwą, a Izraela wystawiłem na zniewagi” (Izaj. 43:1,10,22,25,28). Mimo swych grzechów, Izrael jest świadkiem Boga, a w związku z tym jego grzech ma być mu przebaczony, a on sam zostanie odrodzony.

Powrót

W prorocztwie Jeremiasza znajdziemy opis czegoś więcej, niż tylko powrotu Żydów do Ziemi Obiecanej. „Dlatego oto idą dni, mówi Pan, że już nie będzie się mówić: Jako żyje Pan, który wyprowadził synów izraelskich z ziemi egipskiej! Lecz: Jako żyje Pan, który wyprowadził synów izraelskich z ziemi północnej, ze wszystkich ziem, do których ich wygnał, i sprowadzę ich z powrotem do ich ziemi, którą dałem ich ojcom!” (Jer. 16:14-15). Nowożytny exodus już w chwili obecnej dwukrotnie przekroczył pod względem rozmiaru liczbę Żydów, którzy wyszli z Egiptu za czasów Mojżesza. W roku 1878, kiedy rozpoczęła się fala powrotów, ponad połowa z 8 milionów Żydów mieszkających na świecie, przebywała w jednym kraju, w Rosji, w „ziemi północnej”. Najpierw zaczęli działać gorliwi syjoniści, potem nastąpił czas nazistowskiego terroru, a w końcu odrodziło się państwo Izrael. Wszystko to dokładnie zgadza się z chronologią prorocztwa, pochodzącego sprzed ponad dwudziestu pięciu stuleci.

„W owym dniu podniosę upadającą chatkę Dawida i zamuruję jej pęknięcia, i podźwignę ją z ruin, i odbuduję ją jak za dawnych dni, aby posiedli resztki Edomu i wszystkie narody, nad którymi wzywane było moje imię, mówi Pan, który to czyni. Oto idą dni, mówi Pan, w których oracz będzie przynaglał żniwiarza, a tłoczący winogrona siewcę ziarna; i góry będą ociekały moczem, a wszystkie pagórki nim opływały. I odmienię los mojego ludu izraelskiego, tak że odbudują spustoszone miasta i osiedlą się w nich. Nasadzą winnice i będą pić ich wino, założą ogrody i będą jeść ich owoce. Zaszczepię ich na ich ziemi; i nikt ich już nie wyrwie z ich ziemi, którą im dałem – mówi Pan, twój Bóg” (Amos. 9:11-15). Powrót Żydów do ziemi Izraela jest rzeczą pewną, ponieważ sam Bóg Jehowa zagwarantował to swoim imieniem. „Przybytek” Dawida (hebrajskie „sukkah”, dosłownie „chatka”) nie znajduje się w niebie, ponieważ nie tam uległa ona zniszczeniu i upadkowi. Prorocztwo to dotyczy ziemskiej fazy Królestwa Chrystusowego, zaś 40% Żydów na świecie już wróciło do swego państwa.

Każde wielkie wydarzenie na świecie poczynawszy od lat siedemdziesiątych XIX wieku przybliżyło Izrael do

odzyskania państwowości, jak można to prześledzić na poniższym zestawieniu (wydarzenia należące do przyszłości trudne są do przewidzenia):

1873-1890: Długa Depresja. Nieurodzaj w latach 1874/75 na Bałkanach doprowadził do ogłoszenia upadłości Imperium Osmańskiego. Wynikła z tego seria wojen i zdarzeń, które doprowadziły do rozpoczęcia powrotu Żydów w roku 1878.

1914-1918: I wojna światowa. Deklaracja Balfoura zachowała Palestynę jako ojczyznę dla Żydów. Jej wykonanie było realne pod warunkiem, że Anglia będzie po zwycięskiej stronie w tej wojnie.

1929-1939: Wielka Depresja. Przed rokiem 1929, do Izraela powrócił 1% światowej liczby Żydów. Do roku 1939 (początek II Wojny Światowej i Holocaustu) powróciło 3%

1939-1945: II wojna światowa. Żydzi uciekali z zagrożonych krajów lub byli internowani przez Nazistów. Wielu wyjechało do Palestyny. Do roku 1953 powróciło 10%.

1945-1989: Konflikt Wschód vs Zachód. Żydzi kontynuują powrót do Palestyny z krajów Europy Środkowej. Potem następuje wielka fala powrotów po rozpadzie Związku Radzieckiego.

Wkrótce: Głęboka depresja? Żydzi uciekają z Ameryk do Izraela?

Później: Armagedon. Izrael zaatakowany przez kraje bloku wschodniego, ale następnie wszystkie obce wojska zostaną porzucone przez ich własne kraje. Ezechiel 38.

Czy ktokolwiek może wnikliwie czytać zapis Rzym. 11 bez zdania sobie sprawy, że zarówno duchowy, jak i ziemski Izrael będzie zbawiony? Przykładowo, wersety 25-32 mówią nam, że „A żebyście nie mieli zbyt wysokiego o sobie mniemania, chcę wam, bracia, odsłonić tę tajemnicę: zatwardziałość przyszła na część Izraela aż do czasu, gdy poganie w pełni wejdą, i w ten sposób będzie zbawiony cały Izrael, jak napisano: Przyjdzie z Syjonu wybawiciel i odwróci bezbożność od Jakuba. (...) tak i oni teraz, gdy wy dostępujecie miłosierdzia, stali się nieposłuszni, ażeby i oni teraz miłosierdzia dostąpili. Albowiem Bóg poddał wszystkich w niewolę nieposłuszeństwa, aby się nad wszystkimi umiłować” (Rzym. 11:25-32).

Będą płakać

„Lecz na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalemu wyleję ducha łaski i błagania. Wtedy spojrzą na mnie, na tego, którego przebudli, i będą go opłakiwać, jak opłakuje się jedynaka, i będą gorzko biadać nad nim, jak gorzko biadają nad pierworodnym” (Zach. 12:10).

Płakać będą: dom Dawida (królowie), Natan (prorocy), ród Lewiego (kapłani), ród Szimei (którzy rzucali kamieniami w króla Dawida). Wszyscy ci grzesznicy nawrócą się do Boga.

W czasie tysiącletniego królestwa Chrystusa, nawrócenie to nie będzie ograniczone wyłącznie do Żydów. Wskazuje na to Obj. 1:7: „Oto [Jezus Chrystus] przy-

chodzi wśród obłoków [niewidzialnie], i ujrzy [zrozumie] go wszelkie oko, a także ci, którzy go przebili, i będą biadać nad nim wszystkie plemiona ziemi”.

Powrót Izraela jest widzialnym potwierdzeniem Bożej obietnicy, że faktycznie ustanowi On swe królestwo.

Redakcja